

Der var almindelig tilfredshed med kommissionens oplæg, hvorefter en eventuel fremtidig konvention skulle finde anvendelse på internationale organisationer af universel karakter, men ikke uden videre på regionale organisationer med disses særegne formål og indbyrdes forskelligheder. Der var ligeledes tilfredshed med konventionsudkastets hensyntagen til gældende og fremtidige folkeretlige regler.

II. Staters og regeringers succession.

Der gaves almindelig tilslutning til Folkeretskommissionens opdeling af problemerne om succession i to hovedkategorier, traktatslig og ikke-traktatslig succession, og til kommissionens beslutning om indledningsvis at koncentrere sig om statssuccession frem for regeringssuccession. Udviklingslandene og de kommunistiske stater fremhævede de successionsproblemer, som afkoloniseringsprocessen har skabt, og som måtte tages op til særlig behandling med henblik på at sikre de nye staters politiske uafhængighed og økonomiske selvstændighed, ikke mindst i forhold til den tidligere kolonimagt. Irak fandt, at nye stater kun efter en berigelsesgrundsætning kunne være ansvarlig for deres indgreb i velerhvervede rettigheder og koncessioner opnået under et tidligere kolonistyr; alle andre erstatningskrav måtte rettes mod den tidligere kolonimagt. Afghanistan og Cameroun pegede på de grænsestridigheder, der kan opstå mellem nye lande som følge af tidligere kolonimagters indgåelse af vilkårlige grænsetraktater for deres kolonier.

Fra vestlig side var man enig i, at de af afkoloniseringen skabte successionsproblemer — der i øvrigt kunne opstå ikke blot i forholdet mellem den nye stat og den tidligere kolonimagt, men også i forhold til alle andre stater — måtte vies særlig opmærksomhed, men man pegede på, at afkoloniseringen var et overgangsfænomen. I en verden af stigende gensidig afhængighed ville successionsproblemer i forbindelse med politiske og/eller økonomiske sammenslutninger, forbund og associeringer få voksende betydning. Opgaven måtte være at opstille generelle principper og regler for succession og derefter i lyset af disse træffe bestemmelse om, hvorvidt der måtte være behov

for særregler for særlige former for succession.

Storbritannien, Sverige og USA fremhævede, at successionsreglerne måtte suppleres med regler om bindende bilæggelse af uoverensstemmelser ved fredelige midler, hvorimod Ghana bemærkede, at problemet om fredelig bilæggelse ikke blot var et spørgsmål, der opstod i forbindelse med succession, hvorfor det om nødvendigt fortjente en selvstændig undersøgelse.

III. Mestbegunstigelsesklausulen.

Mestbegunstigelsesklausulen gav anledning til bemærkninger fra visse udviklingslande og kommunistiske stater, der henviste til klausulens betydning for bekæmpelsen af diskrimination. Irak fandt, at denne klausul, der var bilateral i sin oprindelse, muligvis kunne anvendes på multilateralt plan, f. eks. til fordel for bestemte grupper stater såsom udviklingslande på et vist stade eller lande, der producerede bestemte råvarer.

IV. Folkeretskommissionens fremtidige arbejde.

For så vidt angik Folkeretskommissionens arbejdsprogram udtalte et fåtal af lande, herunder Finland og Sverige, sig til fordel for at udstrække kommissionsmedlemmernes valgperiode fra 5 til i hvert fald 6 år for at sikre medlemmerne mulighed for at deltage i større kodifikationsarbejder fra begyndelsen til færdiggørelsen. Flertallet kunne dog ikke tage stilling til forslaget under indeværende samling, men der blev givet udtryk for, at muligheden for deltagelse i større kodifikationsarbejder på den nævnte måde måtte være tilgodeset ved adgangen til genvalg af kommissionens medlemmer. Hertil kom, at kommissionen ved forlængelse af de årlige mødesamlinger og/eller afholdelse af ekstraordinære samlinger kunne sikre tilendebringelsen af større arbejder inden for en givet valgperiode. En forlængelse af valgperioden ville vanskeliggøre eventuelt ønskelige ændringer i kommissionens sammensætning. Spørgsmålet fortjente yderligere overvejelse under 24. Generalforsamling.

Spørgsmålet om, hvorledes staterne kunne ansøres til at ratificere FN's kodifikationskonventioner gav anledning til nogen debat. Mange delegerede fandt en undersøgelse af